¶ Reddiderūt filij amon contumeli
am pro honore quando vituperaue
runt nūcios dauid quos miſerat ad
conſulendum regē eoꝝ ſup patris in
teritu. ij. Regū. xij.
¶ Ingrati fuerūt dauid et ioab fide
litati vrie quoꝝ vnꝰ ſcilicꝫ dauid lit
teras mortis eiꝰ ſcripſit. i. Regū. xi.
et alter fideliter exe cutus eſt.
¶ Poſtquā dauid filio ſuo abſolon
ſuper fratricidio ſuo pepercit ſurrex
it ipſe abſolon ꝛ patrē de regno.
fugauit. ij. Regū. xv.
¶ Sublimauit deus ieroboam in re
gnū ſuper quatuor tribus et ille ſta
tim populū traxit a cultu dei. iij. Re
gum. xi.
¶ Helyſeus multa bona fecit regi
iſrahel et toti populo iſrahel ꝓpter
eum et iſtē ā que erat in terra precepit
rex caput eius āputari ſed deꝰ aliter
ordinauit. iiij. Regū. v.
¶ Non eſt recordatus ioas rex iuda
miſericordie quam fecerat ſecū iona
tha pōtifex ſed zachariam filiū eius
occidit quia eum arguebat ꝙ dn̄m
reliquiſſꝫ. ij. Paralipo. xxiiij.
¶ Amaſias rex iuda diuino fretꝰ au
xilio vicerat ydumeos et filios ſeyr
et poſtea manu ferens deos eorum
adorauit eos. vn̄ miſſus ad eū ꝓphe
ta dixit cur adoraſti deos ij. Pa. xxv
¶ Multi bonitate p̄ncipū ꝛ hono
re eis collato abuſi ſunt in ſupbiam.
Heſter. iij.
¶ Conqueritur deus de populo iu
deorum yſay. i.
¶ Enutriui et exultaui et ipſe ſpre
uerūt me. Et ſubdit eos eē beſtias
minus gratas dicens bos cognouit
poſſeſſorē ſuū azinus preſepe domi
ni ſui iſrahel autē me non cognouit
de meretricum de manibꝰ antiochio cerax
et poſtea demetriꝰ alienauit ſe a io
natha et non retribuit ei ſm̄ benefi
cia que ſibi fecerat i. Macha. xi.
¶ De decem leproſis a domino mū
datis vnus tantū regreſſus ē q̄ gra
cias egit. Lu. xvij.
¶ De intencione.
Occidit caym abel. Ge. iiij.
Dauid goliā vt patet de ho
micidio. i. Regum. xvij.
¶ Abrahaꝫ riſit in promiſſione filij ꝛ
eciam zara riſit ſed riſus abrahe cō
mendatus fuit zare vero reprehēſus
Geneſis. xvij. et. xviij.
Dixerunt pharao Exodi. ix. et. x.
Saul. ij. Regum capi. xxvi.
Manaſſes. ij. Para. xxxiij.
Iudas ſcarioth. Mat. xxvi.
¶ Peccauimꝰ quilibet peccauit ſed
itēciōes eoꝝ fuerunt valde diuerſe
¶ Similia v̄ba dixit moyſes ī raphi
dim q̄ndo populus pecc̄it aquā ad
bibendum. Exodi. xvij.
¶ Et aquas contradictionis. Nu
xx. Sꝫ prima vice non heſitauit ſed
ſecunda dubitauit vt patet ibidem.
¶ Filij ruben et gaad et dimidiata
tribꝰ manaſſe edificauerunt altare do
mino ſed longe alia itēncione q̄ cre
diderunt alij filij iſrahel. Ioſue. xxij
¶ Commendauit dominus intenci
onem et voluntatem dauid quā ha
buit ad edificandum templum licet
noluerit per eum templum edifica
ri. ij. Regum vij.
¶ Miſit dauid pro vria non vt req
eſceret ſed vt peccatum quod aꝫ vx
ore ipſius cōmiſerat faciliꝰ occultaret
ij. Re. xi. Ornauit ſe libidie ſed vt po
pulum liberaret. Iudich. decimo.
¶ Miſit ionathas et liberauit regē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quod mardocheus nolebāt amā
adorare nō ex inobediētia hoc fecit ſ
quia nolebat diuinū honorē homini
mortali adhibere. Heſter. iij.

¶ Dixit herodes ad magos vt cum
puerū ihm inuenirēt q̄ redirēt ꝛ nū
ciarēt ei q̄ et ipſe veniens adoraret
eū; ſed et ipſe lōge aliud intēdebat
Mathei. ij.

¶ Dignāter addit dn̄s ſētētie ꝛ intē
tionē quā debet quiſq; habere bona
faciēdo vel mala fugiēdo. Luce. viij.
Mathei. v Beati eritis cū maledix
erīt. Itē mathei x. q̄cūq; potū aq̄ de
derit ī noīe meo nō pdet mercedē.
Itē oīs q̄ reliq̄rit patrē aut mrē; ꝛc̄
Elemoſinā dare orare ieiunare prece
pit dn̄s nō ꝓpter honorē fieri ne cō
tigat tū bona q̄ praua ītētione cor
rūpi. Mathei. vi.

¶ Quidā xp̄m ſequebāt vt eū ne
quiter obſeruarēt. Luce. xiiij.

¶ Alij vt de paib9 māducarēt Jo. vi
Alij vt ſanarētur. Alij vt eternali
ter ſaluarētur. Johannis. vi.

¶ De inuidia.

Inuidia dyaboli intrauit in
orbem terrarū quia vidit ho
minē in ſtatu felici eſſe ꝛ ad
illum poſſe aſcendere locum vnde ce
ciderat ipſe. Unde temptauit eum ꝛ
vicit. Geneſis. ij.

¶ Inuidia cayn abel occidit quia vi
dit ei9 munera accepta eſſe deo et
ſua non. Geneſis. iiij.

¶ Rachel ſterilis ſorori fecūde in
uidit. Geneſis. xxx.

¶ Un̄ apparet q̄ inuidia ꝓpinquis ꝛ
parentib9 non parcit.

¶ Fratres ioſeph inuidebāt vidētes
q̄ a patre plus oīb9 amaretur.

Geneſis. xxxvij.

¶ Maria ꝛ aarō locuti ſūt cōtra mo
yſen frēm eorꝫ ꝛ per eū honorē mag
nū habebāt. Nu. xij.

¶ Percuſſo philiſteo cātabāt mulie
res ſaul percuſſit mille ꝛ dauid decem
milia vn̄ iratus eſt ſaul ex inuidia ꝛ
ſmo ille diſplicuit ſibi. i. Regū. xviij.

¶ Videns achitofel q̄ nō fcm̄ fuerat
ſm̄ conſilium ſuū ſed ſm̄ conſiliū cuſ
abiens in domū ſuā ſuſpendio ſe in
terijt. ij. Regū. xvij.

¶ Daniel oēs principes ꝛ ſatrapas
ſuperabat vn̄ ipſi occaſionē cōtra eū
querebant. Daniel. vi.

¶ Alchimus videns caritatē iude et
nichanoris ad inuicē venit ad deme
triū et dixit de nichanore q̄ rebus a
lienis aſſentiret iudā q; regni ſucceſſo
rē deſtinaſſꝫ. ij. Macha. xiiij.

¶ De baptiſmo xp̄i fuit inuidia īter
diſcipulos xp̄i ꝛ iohis dicētes q̄ oēs
p9 xp̄; irēt ꝛ dixit ille iohēs ī hoc gau
diū meū impletū eſt. Johis. iij.

¶ Ad tantū ipſi principes ſacerdotū
ꝓrupe͠rūt inuidiam q̄ legitur Ma
thei. xxvij. quod ſciebat pylatus q̄
per inuidiam tradidiſſent xp̄m ad
crucifigendum.

¶ De ira dei.

Ecūdum beatum auguſtinū
ix. de ciuitate dei deus ſm̄ ſa
cras ſcripturas iraſcit nec tn̄
vlla paſſione turbatur. hoc verbum
vindicte vſurpatur affectus nō illi9
turbulentus effectus. ſed ideo vtit
ſcriptura hoc verbo et ſimilibus vt
terreat ſuperbientes excitet negliḡe
tes. exerceat querentes. et alliciat ī
telligentes.

¶ Miſiſti irā tuam dicit de egipcijs
Exodi. xv.

cap. v. i fine
uit eſſe
affe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf